Вона демонструє, як через вивчення народних звичаїв, символів та костюмної спадщини формується патріотична свідомість майбутніх дизайнерів.

Висновок. У результаті дослідження встановлено, що впровадження етнодизайну у систему підготовки дизайнерів одягу є важливою умовою формування духовно зрілої, національно свідомої та творчо активної особистості. Поєднання народних традицій із сучасними тенденціями моди забезпечує спадкоємність культурного досвіду й відкриває нові горизонти розвитку українського дизайну.

Література

1. Бровченко А. І. Формування фахової компетентності з основ етнодизайну у майбутніх учителів трудового навчання : автореф. дис. к пед. н. 13.00.02 – теорія та методика трудового навчання. Київ, 2011. 24 с.
2. Рашевська А. А. Аналіз сучасних підходів до визначення дефініції «національно-патріотична компетентність майбутнього дизайнера», Педагогічні науки: теорія та практика. Запоріжжя: ЗНУ, 2022. № 2(42). С. 91–97.

УДК
37:730/687

ЛЮБОВ ІЛЬНИЦЬКА
Київський національний університет технологій та дизайну, Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕКСТИЛЬНОЇ РОЗРОБКИ СТИЛІЗАЦІЇ ТРИПІЛЬСЬКОЇ СКУЛЬПТУРИ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ «WEAR ME»

Мета. *Дослідження полягає у виконанні обґрунтування реалізованої стилізації протодизайнерської української спадщини раннього цивілізаційного становлення у текстильній розробці торговельної марки «WEAR ME». Трипільська фігуративна пластика представлена графічно у серійних виробах колекції «Берегиня», що дозволяє уважно проаналізувати креативний спосіб залучення прадавніх вітчизняних мистецьких витоків.*

Ключові слова: *стилізація, трипільська скульптура, фігуративна пластика, текстильна розробка.*

Постановка завдання. Новаторське залучення впізнаваного трипільського культурного коду до стилізації у текстильній продукції сприяє уважному огляду здійсненного творчого задуму обробки

трипільських скульптурних знахідок у цьогорічній колекції одягу «Берегиня» торговельної марки «WEAR ME».

Методи досліджень. Аналіз представленої реалізованої української текстильної розробки «Берегиня», насамперед, спирається на метод співставлення, який дозволив зрозуміти стилізовану доцільність залучення не тільки скульптурної первісної виразності у конкретних виробах одягу, але й продемонструвати наявний перетин культурно-інформаційних площин до різновимірного характеру сучасності.

Результати досліджень. Виняткові пошуки оптимально сприятливих пропозицій органічної взаємодії креативних індустрій з прадавнім культурно-історичним спадком відображається у площині текстильної продукції неординарними поціновувачами експериментальних розробок. Укоріненість винайдення нетипової стилізації, напевно знаходиться у пошуках надихаючого лейтмотиву, привнесення до колекцій одягу оригінальності. Зрештою, колосальне творче навантаження використати в колекції одягу зовнішню історичну неолітичність при залученні відібраних, наприклад архаїчних чи сакральних прототипів, спирається на відповідальність та гідну пошану колективним кодам пам’ятної та впізнаваної символіки.

Сучасна візуальна багатоакцентність у переплетіннях соціокультурного залучення традицій має можливість умовно регенерувати спільний культурний знаменник, що залишили пращури. Варто звернути увагу, що скульптурна своєрідність суцільно неоднозначна за перенесенням органічної укоріненості антропологічних культурних знаків для проведення стилізованих експериментів з рельєфним відзначенням історичної фігуративної пластики. Поступ реконструкції кодової символіки у текстильних індустріях при врахуванні скульптурних вимірів об’ємної складності повинен бути стилістично зрозумілим та стабільно впізнаваним, навіть при творчих варіаціях на тему прадавнішнього контексту.

Уривчасті візерункові підходи з перевтіленням невідомого забарвлення, все ж таки, регенерують оптимальну цивілізаційну привабливість, не дивлячись на тисячолітню часову історичну завершеність певного часового періоду. Виробники від «WEAR ME» зазначають, що «Берегиня не про минуле. Вона про зв’язок. Про жінку, яка здатна починати знову і знову... Спіралі та меандри вишивки – не просто орнаменти. Це ритм життя» [1]. Тенденція пошуку маркетингових маркерів до закономірних речей щоденного вжитку констатує певну ментальну виразність. Рекламні сполучники задля

поширення надзвичайного меседжу інколи перебільшено намагаються перекоординувати закономірний культурно-історичний поступ. Цей ілюзорний чинник надмірного надавання очікуванням обнадійливого вигляду переоцінює в очах споживачів неймовірне сприяння винайти оптимальний підхід до клієнта. У даному разі закодована у знахідках програма трипільського виживання у хаосі природних стихій перевтілилася у непрояснений характер ритмічності до наміру постійного починання з підкресленим встановленням відсунення минулого, але з візуальною приналежністю переймати трипільський спадок здебільшого для оздоблення одягу. Відтак, знову ж таки неочікувано отримуємо відсторонене використання культурної програми: «Цьогорічна «БЕРЕГИНЯ» присвячена глибині. Центральний образ – трипільська жінка» [1]. Звісно, що глибинність минувшини не такий вже мінливий ресурс для проведення креативного пошуку. Тобто, жінка з глибини тисячоліть, мабуть, проявляє свої «трипільські риси», які у керамічній пластиці найліпше переповідаючи вагому цінність незнищенного прадавнього надбання. Необхідно зазначити, що трипільська самобутність розкриває власну особливу приналежність до панівної сходинки цивілізаційного розвитку – матріархатного устрою – візуально чітко. Гендерне вивищення через пластику статевої жіночності – це домінантна пріоритетна відзнака, що у збережених керамічних фігурках хоч і декоративно, проте закономірно з природним відображенням натуралістично стверджує типову пластичність антропологічної вимови зовнішньо тілесних переваг над дійсно глибинно духовними переживаннями. Зріла жіночність аморфних контурів трипільських зображень неолітичних Венер дивує невимушеністю. Відтак, мова не йде про образ берегині, який притаманній патріархальній культурі родинного світоустрою, що набагато пізніше за Трипільську культуру отримав статус цивілізаційного наслідування тільки тоді, коли чоловік залишив за собою право відповідальності над жінкою, яка готова разом з ним зберігати вогнище спільного виживання. Тобто, коли у назві до текстильної розробки була відзначена культурно-рольова сполука «берегиня» малося на увазі, що і у виробах цей сформований не одним поколінням візуальний пріоритет традиційно оприлюднить зрозумілу і для сучасної людини картину світу, що сформувалася довкола жінки-берегині. Проте, додавання трипільської констатації для колекції одягу вже ускладнило сприйняття засадничої креативності щодо виконаного текстильного експерименту.

«Основа колекції – структурні костюми, наші зовнішні каркаси. А вишиванки та футболки з орнаментами – наші внутрішні опори. Цінності, які ми носимо» [1]. Дійсно каркасна основа є способом мистецького розуміння усієї художньої технології довершеності об'ємної скульптурної роботи. Дрібна керамічна пластика, до якої відносяться трипільські Венери, в свою чергу, є фігуративним орієнтиром укоріненої первісної пізнаваності, не потребує каркасного вмісту, але візуально втілити гіперболізовану жіночність можливо лише при супутньому графічно-дизайнерському орієнтуванні на стилізаційні прийоми обробки зображення з наповненим позначенням симетричної умовності статичної опори. Насправді ілюстративна подача трипільського скульптурного орієнтиру у вигляді Венери реалізувалася на деяких виробах торговельної марки «WEAR ME» колекції «Берегиня» у контурній пластичній лінійності з додатковими штрихами-напівколами. Безпосередньо на футболках визначальна керамічна фігуративність представлена зі зміщеним підходом перенесення пластично-візуального акценту з наголошуванням на грандіозності трипільської значимості при збільшеній увазі до чистого простору – умовної фонової повітряності. Разом з тим, спортивний крій цих виробів засвідчує увагу до широкої жіночої аудиторії різного віку. Обробка горловини стандартним способом довкола шиї універсалізує застосування футболки у повсякденному житті повз вишуканість стильного лоску. За визначенням виробника колекція одягу «Берегиня» відноситься до демісезонного використання. Матеріали, які були застосовані – це кулір, габардин та льон [1]. Проаналізована текстильна розробка розкриває застосування стилізації зображення скульптурної трипільської знахідки до універсальних предметів одягу.

Висновок. Складність представленого у методах аналізу перетину прадавнього плину трипільської привабливості – фігуративної кераміки з сучасним текстильним варіантом застосування конкретної пластичної візуальності позначає важливість врахування цивілізаційного інформаційного ґатунку розрізнення суттєвих показників культурного відображення особливої притаманності, яка і є основою для подальших пошуків проведення стилізації скульптурного різноманіття у новітніх творчих розробках.

Література

1. Берегиня: повертайся до себе. URL: https:// wearme.ua/collections/berehynya.